

bliver imidlertid saa en Sag imellem Staten og Kommunerne og ikke en Sag imellem Kommunerne og de militære. Naar dette Beløb virkelig er fradraget de militære Personers Lønninger, er det givet, at den Sum, Staten har sparet, igen bør gives til Kommunerne, naar der overhovedet er nogen Mening i Princippet om; at Kommunerne skal have lige Skat af alle deres Beboere.

Det var disse tre Betragtninger, jeg gerne vil fremhæve, for det første de militære Personers lovlige Ret, for det andet Kommunerens Ret og for det tredje Statens Forpligtelse til, hvis man hylder det Hovedprincip, at disse Borgere skal svare samme Skat som andre, at yde Kommunerne Erstatning for denne Mindreindtægt. Jeg er noget forbavset over den højtærede Forsvarsministers Stilling til hele denne Sag; jeg synes, at den højtærede Forsvarsminister som de militære Personers øverste foresatte først og fremmest burde hævde deres lovlige Ret, noget saadant vilde man dog sikkert kunne vente i alle andre Etater.

Jeg ønsker altsaa at udtale, at er man enig i Princippet, hvad jeg for mit Vedkommende er, at Kommunerne skal have den samme Skat af de militære Skatteydere som af andre Skatteydere, kan man efter min Formening kun gaa to Veje, enten at forhøje de militære Personers Lønninger, saaledes at det, man tager fra dem, gives dem igen, eller at gaa den Vej, som jeg vilde finde den naturligeste og retfærdigste, at Staten betaler Kommunerne Forskellen mellem de 2 pCt. og Ligningsprocenten i de paagældende Garnisonsbyer.

Jeg skal altsaa, idet jeg og mit Parti er fuldstændig uenige i Indholdet af dette Lovforslag, anbefale, at de Tanker, som jeg her til Slut har gjort mig til Talsmand for, nærmere overvejes i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat.

J. Pedersen: Den ærede Taler, som nu satte sig, har jo gjort Rede for, hvorledes Forholdet er opstaaet og bevaret gennem Tiderne. Da Bestemmelsen om en Maksimumsprocent af 2 af militære Personers Indtægt blev fastsat i 1873, skete det ganske rigtigt efter Indstilling

af et Flertal i et Folketingsudvalg, og den blev vedtaget med stort Flertal i Tinget. Der blev fra et Mindretals Side fremsat nogen Betænkelighed derved, idet man fremhævede, at det maaske vilde bidrage til at fremkalde et mindre godt Forhold mellem de militære Skatteydere og de andre Skatteydere i en Kommune, at der var denne Forskel. Jeg kan til Dels forstaa disse Indvendinger mod Forslaget i den Skikkelse, hvori det første Gang fremkom, men efter at Forholdet har været opretholdt uforandret gennem Tiderne og uforandret er gaaet over i de senere Lønningslove, senest i Lønningsloven af 1909, er jeg enig med den ærede foregaaende Taler i, at det ikke vil være billigt eller ret mod de militære, som fik deres Lønning forbedret i 1909, nu at fratage dem en væsentlig Del af denne Forbedring, for nogles Vedkommende endog mere end Forbedringen, uden at give dem Erstatning derfor. Hvis dette Forslag blev fuldt gennemført, vilde det, efter hvad man kan regne ud, betyde en samlet Merindtægt for Kommunerne af ca. 160,000 Kr., og det er meget forstaaeligt, at Kommunerne vilde sætte Pris paa at faa disse Penge. — Der er ogsaa meget, der kan tale for, at der burde være ensartede Beskatningsregler for alle Kommunens Beboere. Men set fra Kommunens Side maa man dog erindre, at de Kommuner, der er Garnisonsbyer, plejer at sætte Pris paa at have Garnison; vi har jo ganske friske Eksempler paa, hvorledes der er blevet kæmpet af de Byer, der havde Garnison, for at beholde den, og ogsaa Eksempler paa, hvilke Ofre Byer har været villige til at bringe for at faa Garnison. Og dette var dog altsammen under den Forudsætning, som var gældende Ret, at de militære Personer kun betaler 2 pCt. af deres Indtægter i Skat.

Set fra de militæres Standpunkt synes jeg, Sagen er klar nok, de vil finde det urigtigt, at man gennemfører dette Lovforslag. Det er ganske vist gjort lempeligere ved den Maade, hvorpaa Folketinget har ændret det, saaledes at det ikke skal træde i Kraft straks, men først efter en Overgangstid kommer til at virke i sit fulde Omfang, men derved hæves jo ikke den Uret, som man begaar. Jeg følger